

Freiherr v. Ende-Schijessniß.

DE
RETRACTVVM
IVRE.

Materia Amplissima, difficillima nec non
pulcherrima,

POSITIONES THEORICO-PRACTICAE,
QVAS

*sub Directorio & Patrocinio Sanctissima
& indiuidua Triadis.*

PRÆSIDIBVS

Clarissimis & Consultissimis Viris, ac DD.

Dn. PETRO OSTERMAN NO, I. V. Doctore, &

Dn. ARNOLDO MAESS, SS. LL. Licentiato,
respectiuè Dictatore & Fisco.

*se defensore publicæ committit censuræ & certamini in Anti-
quissima Agrippinensis Uniuersitatis Iuridicæ Facul-
tatis Collegio exponit.*

IOANNES IACOBVS à Scheiderich/ Nob. Iuliacensis.
Anno Partus Virginie 1629. 26. Junij.

4. COLONIÆ AGRIPPINÆ,

Excudebat Petrus Metternich, prope Augustinianos.

DE

ERATO TAVAM
E R V I

LIBRARY OF THE HISTORICAL SOCIETY OF PENNSYLVANIA

COLLECTIONS OF THE HISTORICAL SOCIETY OF PENNSYLVANIA

SUPERIOR COURT OF PENNSYLVANIA
COURT OF COMMON PLEAS OF PENNSYLVANIA

COURT OF CHANCERY OF PENNSYLVANIA

PROSECUTOR GENERAL OF PENNSYLVANIA

ATTORNEY GENERAL OF PENNSYLVANIA

ATTORNEY FOR THE STATE OF PENNSYLVANIA

ATTORNEY FOR THE STATE OF PENNSYLVANIA

COPIES MADE FOR THE

LIBRARY OF THE HISTORICAL SOCIETY OF PENNSYLVANIA

*In nomine Domini nostri I E S V C H R I S T I ad omnes actus
consiliaque omnia semper progredimur l. 2. C.
de offic. præfект. præt. Afr.*

VT frustra habere non dicar, qui non vtor & in
luce quam maximè perspicua cæcutire hanc
materia vtilitate ponderosissima, amplitudine
spaciosissima frequentissimaq; Retractus rem
ipsam in simplici & primo obiecto aggrediar,
icil. nomē ipsum *Tò RETRACTVS* altius enucliatiusq; per
pendendo: nam etsi prior atq; potentior est quā vox, mens
dicentis, tamen nemo sine voce dixisse existimari potest, vt
inquit *l. 7. ff. de suppellecstile legat.* & quorsum nomina inquit
liam citata, nisi vt demonstrent voluntatem dicentis, quare
prius id, quod nobis ingressum ad rei voce significatæ intel
lectum subministrat, quam rem ipsam, prosequi non abs re
esse animaduerto.

PO S I T I O P R I M A.

Retractus, siue ius retrahendi, à retrahendo dictus est, vti præteritum
contractus à suo verbo contraho; quia consanguineus rem aliena
tam à familia per hoc ius ad eandem iterum retrahit, quod secundum natu
ram fit, quemadmodum omnis effectus potius suam causam vnde produ
ctus est sequitur in qualitatibus & proprietatibus quam rem quamcunque
aliam.

2. Varijs autem nominibus retractus insignitur: ius ποτιμήσεως, præla
tionis, præsentationis, recompræ siue recompARATIONIS, ius congrui,
~~Zugrecht/~~ Fürkauff / ~~die~~ Ablösung / das Abtreiben / der Einstandt; appositè autem
non minus quam eleganter ius congrui vocatur, eo quod congruat & con
sentaneum sit proximos consortesque ad rerum alienatarum seu alienanda
rum præ omnibus quibuscumque extraneis admitti emptionem & redem
ptionem: nam interest nostra, res maiorum nostrorum, non nobis eripi, sed

in genere & familia, vnde exierunt redire & permanere. l. 35. ff. de minorib. l. 22.
vers. nec vero domum. C. de administrat. tut. & l. 4. C. de locat. præd. ciuil. & præ-
sumitur affectio in coniunctis pro retinenda possessione affini & gentiliq,
quæ fuit maiorum, adfinium vel gentilium siue agnatorum. Alciat. 2. præ-
sumpi. 20. hinc nec immerito ius protimiseos nuncupatur veluti primæ ad-
missionis, anterioritatis vel prælationis. hinc etiam defenduntur statuta
& consuetudines, quæ distinctiones inter sexum fæminèum & masculinum
faciunt quoad successionem; ita ut masculinus fæmineo sexui præferatur
eumque excludat à successione, quamdiu masculini super sunt; tale statu-
tum etiam viget in terra Iuliacensi, qnod tamen inter nobiles, vnd venen so-
von der Ritterschafft seund obtinet, eam solummodo ob caussam, vt bona ma-
neant in familia & agnatione, l. 1. § 12. ff. de ventre inspit. & hoc statutum fa-
uorabile est, quia caussa agnationis conseruandæ introductum, Forst. de suc-
cess. ab intest. lib. 3. c. 4. n. 19. 20. Gail. 1. obs. 36. n. 1.

3. Origo & causa sunt, ius diuinum Leuit. 25. vers. 25. Ezech. 7. vers. 12. & 13.
Canonicum cap. 8. constitutus in nostra de in integrum restitut. Tiraq. in præfat.
de retract. ciuil. l. 14. C. de contrah. empt. Duaren. in tit. C. de patrib. qui filios di-
strax. c. 4. feudale. 2. f. 26. §. Titius lib. 5. feud. tit. 13. & 2. feud. 3. §. 1. Saxonicū l. 2.
Landrecht. art. 52. v. Mollerū ad constitutiones electorales 31. 32. 33. part. 2. imo ge-
neralis hodie approbat cōsuetudo vt vbiq; ferè gentiū seruetur. Gail. 1. obs. 19.
n. 1. Sichard. ad l. . C. commun. diuid. n. 4. neq; abhorret constitutio patriæ Iu-
liacensis ab hoc iure, de quo in presenti v. Gulichsche ordnung von Beschuddens.

4. Patet igitur retractum non contra ius commune introductum. Tiraq.
in præfat. R. sed rationabilem esse Benedell. de iure & t. minoris in Rubr. n. 12. &
seqq. qui & hanc adducit rationem; vt pax conseruetur & dissensionum via
præcludatur omnis & cognationis proximitatisq; habeatur ratio arg. de-
ducto à minori ad maius ex l. 4. C. de locat prædior. ciuil. ad quod naturalis sti-
mulus nos inducit vel saltem deberemus, quam rationem pro lege sufficere
non dubito. l. 7. ff. de bonis damnatorum in princip. alia & hæc accedit ratio;
vt bona in agnatione conseruentur. l. 1. §. 13. ff. de inspiciens. ventr. l. in fundo 38.
ff. de rei vindic. in verbis; si ge pauperem & seqq. Gail. 1. obs. 36. num. 15. l. 69.
§. fratre herede 5. l. 77. §. libertis 27. ff. de legat. 2. sic ergo statuunt æquum & na-
turæ consentaneum. Gail. 2. obs. 19. n. 1.

5. Fauorabilem hunc retractum esse non dubitamus: nam statutum agna-
tionis conseruandæ gratia introductum est fauorabile. Forst. de success. ab in-
testat. lib. 3. c. 4. n. 19. & 20. Menoch. 4. præsumpt. 189. n. 4. multò magis id quod
iuris est communis, vt dictum de retractu th. 3. si autē in vno eodemq; statuto
fauor & odium concurrat, tum fauori odium postponitur. Tiraq. in præfat. R.
n. 66. & §. 30. gloss. i. n. 33. neq; respectu diuerso fauorabile & odiosum dica-
tur, eo quod vna eademq; res diuerso iure non possit censi. l. 22. ff. de vsu-
cap. an autem statutum sit fauorabile & odiosum, ex principali causa siue
intentione statuentium id animaduertendum est, Tiraq. d. præfat. n. 65.

6. In

6. In tantum autem fauorabilis est Retractus, vt omnis cautela ad sui exclusionem emptori sit inutilis & denegata. *Tiraq. in alleg. præsat. num. 74.*
& in §. I. gloss. 2. n. 60. quo in loco negat contrahentes efficere posset tam expressè quām tacitè, quin retractui locus sit, quia illud esset disponere de iure alterius, quod prohibitū est. *I. 27. §. 4. vers. ante omnia. ff. de pact. & alteri per alterum iniqua conditio inferenda non est. l. 74. ff. de reg. iur. & per l. id quod nostrum. ff. eod.*

7. Nisi statutum sit quod retractum non admittat; hæc est exceptio à thesi superiori, tunc enim non sunt denegatae cautelæ, sed si contractui adiectæ sunt, pro non adiectis habentur, nec contractum ipsum vitiant, quia pro abundantia habentur, quæ scripturas vitiare non solent. *l. 94. ff. de R. I. l. 65. ff. de verb. obl. cap. utile per inutile. 37. de R. I. in 6. l. 20 & 29. ff. de usur.* tale autem statutum dari, quod scilicet retractum recusat satis liquet & rationi consentaneum est; quia consuetudo & statutum earum sunt virium ut ius ciuale & commune in totum etiam tollere & abrogare queant. *l. 32. ff. de legib. §. constat Institut. de iure nat. gent. & civil. in fin.* hinc illud extat, quod mater Dionysij Tyranni Siciliæ dixisse fertur, cum filius conaretur cum illa stuprum committere: Tyrannum quidem leges ciuiles posse mutare, sed iura naturalia prorsus tollere nullo modo posse: nec absurdum est iura variare; cum ob id quod variant, iniquum non statuant, quia ad eundem finem tendunt & concordant cum summis illis præceptis, ad quæ leges omnes regulantur immutabiliaq; sunt.

8. His præmissis expedit ut essentiam siue definitionem retractus recensamus. Retractus est ius quoddam prælationis specialiter aliquibus personis concessum in contractu emptionis venditionis. *Marc. Mantua Penauid. in comm. ad l. dudum 14. C. de contrahend. empt. in princip.* vel cum Boce-ro in disput. de Retract. thes. I. lit. B. definio potestatem rem distractam intra tempus definitum solenniter reuocandi. *cap. constitutus. extr. de in integr. restitut. l. 2. C. de pact. inter empt. & vendit.*

9. Excipio contractum Emptionis venditionis seu venditionem necessariam, ut si quis in suprema cōstitutus necessitate, fortè, quia est valetudinarius, nec habeat quod in impensas pro valetudine consequenda eroget, vel aliter reb. suis superesse nequit ita ut calamitas illum necessitet rem aliquā vendere, neque per miseriā illi licet interim expectare tempus à iure definitum & retrahenti concessum facta denunciatione. Tali casu alteri cum effectu vendi probatur proximiore moram hastente; necessitas enim quæ non habet legem, excepta est in dispositione legali, quia lex tacet superueniente necessitate. *l. 1. de offic. Proconsul l. 1. C. de oper. libert.*

10. Appellatione venditionis in definitione, omnes ferè contractus reliqui veniunt, non quidem ex vi verborum, sed rationis identitate. *l. 29. ff. de stat. liber. circa finem l. 8. §. 11. ff. quib. mod. pignus vel hypoth. Tiraq. de R. M. §. 1. gloss. 2. n. 1. & seqq. gloss. 14. n. 1. Menoch. A. 1. Q. cas. 84. ubi casus similes dicuntur*

Ob paritatem identitatemque rationis: hinc & in solutum datione non solum conuentionali seu extra judiciali: sed etiam necessaria, quæ scil. fit Iudicis authoritate per sententiam vel interpositionem decreti ius retractus obtinet; quia in solutū datio obtinet vices emptionis venditionis / . 4. C. de euictionib. vbi Dd. & is qui rem in solutum accepit Emptori æquiualeat, & ratio retractus suadet; nam perinde contra eius mentem fit si res extraneo in solutum datur, quam si ipsi vendatur. Pin. ad l. 2. C. de rescindenda vendit. p. 1. c. 4. n. 8. procedunt hæc, si fundus vel res quæcumque alia datur in solutum pro pura pecunia debita, secus est si in alterius speciei debitæ, quia cum species pro specie soluitur, est quædam permutatio, quæ regulariter ius congrui respuit, de quo vñterius in thes. 52.

ii. Occasione theseos nonæ statuere non erubesco; Retractum in hoc casu locum habere, quo non creditor, sed extraneo bona iudicis auctoritate facta subhaftatione addicuntur; cum addic̄tio talis non creditor, sed extraneo facta post subhaftationem pro vera & legitima venditione habeatur. Tiraq. de R. M. §. 1. gloss. 14. num. 18. & gloss. 9. n. 272. Fach. 2. cont. 20.

12. Definito iam retractu tam genera & species illius, quam ipsorum generum specierumque communes affectiones perpendemus: nec hic ordo procedendi ex motu proprio, verum auctoritate iuris compilatorum procedit, qui prius in elaborandis generum specierumque materia solicii, post demum illorum communes affectiones enuclearunt; testantur hoc tituli, ff. & C. in ff. titulus communia prædiorum tam urbanorum quam rusticorum. in C. communia de usucap. tit. communia. utriusque iud. communia de legat. & fidicommis. quod ex hac ratione iuris compilatores fecisse verisimile est; quia scientificè & per demonstrationem quid tracturi de singularibus & individualibus exordiri non voluerunt, nec poterant teste Philosopho 7. Metaph. cap. 15. & communiter, qui ait de singularibus non esse scientiam; & scientifica demonstratione quid probare, est usurpare pro medio, definitionem: sed singularia qua singularia nec definiri nec sciri à nobis possunt, ob ignorantiam differentiæ individualis.

13. Sunt autem genera Retractus duo, quæ aut ipso iure aut voluntate priuatorum constituuntur: cum ipso iure constitutum est, ius appellatur, quod vel ex iure communi vt in l. fin. C. de iure Emphyteut. vel statuto Gail. 2. obs. 19. n. 3. quod tanta vis statuti sit probatur, si pacto efficiatur vt locus sit retractui, ergo multò magis statuto; & valet argumentū à pacto ad statutū affirmatiū. Ratio quia maior vis legis est, quam hominis, qui legi subest, Eberhard. in loc. à pacto ad legem. & licet prouisio hominis faciat cessare prouisionem legis, non tamen hoc facit, quasi quid præstantius prouisione legis, sed quasi quid recentius; quod recenter legis prouisionem confirmet. aut consuetudine loci receptum est. Tiraq. in præf de R. M. & hic posterior retractus, Municipalis dicitur; & sic definiri potest: Ius consuetudinariū competens proximiōribus in alienatis à proximo bonis, pretio simili resti-

restituto, recuperandis intra constituta moribus tempora. *Bened. de Iure
protimiseos in rub. n. 10.* & hanc definitionem definito suo optimè conuenire
assero, quod requiritur per l. 1. ff. de dolo.

14. Dictum est iure communi receptum esse ius retractus, sed ulterius
qualitatù disquiramus; qualiter sit isto iure receptum. Aio, quod uti feu-
do nouo vendito aut emphyteusi domino datur aduersus extraneum em-
ptorem(nisi emphyteuticum instrumentum alias pactiones habeat, scilicet
pactum de vendendo Emphyteusi. l. fin. C. de iure emphyt. vel si realis tradi-
tio sublecuta non sit, tunc enim nondum censetur emphyteusis alienata.
Vvurmb. 1. pract. obseruat. ultim. vel si quidem subsecuta sit, habeat tamen
protestationem adiunctā: saluo & reservato consensu domini; quod tamen
etiam tunc fallit, cum res emphyteutica sit magni momenti, v. g. castrum
& traditio sit facta potentioribus. v. *Cæpoll. caut. 22.* his præmissis & excep-
tis procedit thesis per l. fin. C. de iure emphyteut.) conditio ex legi. fin. C. de
iure emphyt. actio in personam ex quasi contractu. arg. tot. tit. Inst. de oblig.
qua ex quasi contract. & §. 15. Inst. de act. ita etiam retrahenti.

15. Patet igitur, quod dominus præferatur extraneo; fallit tamen in feu-
do nouo alienato in extraneum; si cum domino agnati concurrunt; hi enim
illi præferuntur, non tantum cum res vendita est, sed & primo loco emen-
tes, ut scilicet retineant. *Tiraq. de R. M. §. 21. num. 5. 6. 7.* sicut enim agnati in
succedendo, ita etiam in retrahendo præferuntur domino. 2. F. §. 1. vers. por-
ro ubi *Dd. Tiraq. loco citato, n. 1. 3. n. 4.* tamen ait illud non obtinere in em-
phyteusi, quia statutum & consuetudo recipiunt interpretatione à iure ci-
uili l. 1. C. de noxal. act. cap. cum dilectus extr. de consuetud. in quo iure domi-
nus præfertur alijs quibuscumque l. fin. C. de iure emphyt. sic in emendis à co-
lono fructib. dominus præfertur alij l. 1. C. in fin. de Metallarjs & metal. *Marc.*
Mātua in comm. ad l. dudū 14. C. de contrah. empt. & vend. 57. Eodem modo feu-
dali iure si paternum feudum in extraneum vel remotiorem agnatum licet
alienatum sit, ad agnatos vasalli ius recompræ spectat. 2. F. 3. §. sed etiam res
2. F. 2. 3. §. *Titius Pift lib. 2. q. 11. 12. Myrs. cent. 4. obseruat. 95.*

16. Non extra materiā vagabundi occasione theseos præcedentis, in que-
stiones aliquot inquiremus & explicabimus. Prima, cū Dominus feudi ven-
dito feudo aut ius prælationis aut laudimiorum habeat(est autem laudimi-
um id, quod potissimum pro noua inuestitura & receptione noui Emphy-
teutæ, velut in compensationem eius damni, quod Dominus ex immutatio-
ne personæ sétire possit, datur *Ias. in l. fin. C. de iure Emphyteut. n. 43. v. 3. qua-*
rit in fin. dicitur ex eo quod dominus laudat vel approbat contractum siue
personam nouam vt inquit *Afflict. 2. F. 55 §. illud primo n. 14.* probatur etiam
per legem fin. circa finem C. de emphyteut. quantitas autem & moles lau-
dimiorum teste *Argentrae de laudim. p. 73.* à cuiusque gentis moribus desu-
menda; de iure communi quidem quinquagesima pars est d. l. fin. C. de iure
Emphyt.) ytrum illi semel electo laudimio, ulterius ad rem ipsam regressus
detur.

detur. Neg. *Tiraq. de R. M.* §. 24. gl. vn. n. ii. & *de R. C.* §. 1. glossa. 3. n. 64. per similitudinem l. 38. in verbo precium petendo ff. de minorib.

17. Secunda quæstio, an si Dominus consentiat in alienationem laudimia debeantur, & affirmatiuam amplector; & quidem tunc necessitatis est domino laudimia deberi; quia nisi consentiret in alienationem, vel præscriptione d. l. fin. cogeretur consentire, quæ duorum mensum est, non tam laudimium ipſi persoluendum effet, quam res ipsa iure commissi ad eum reuertetur. *Hondodus lib. I. p. 3. cons. 36. n. 9. Argentr. de laudem. pag. 29.*

18. In hac tertia quæstione, an in venditione ad tempus celebrata. v.g. sub pacto retrouendendi facta, laudimia debeantur: distinguendum censeo. in alienationib. puris nullum est dubium sed negotij cardo in conditionalibus vertitur; vnde distinguo inter conditiones; aut enim impediunt dominij translationem, aut retractant, priori casu non debetur laudimium, cum non sit vera alienatio l. si hominem. 9. de usucap. l. 4. de in diem addict. posteriori vero si translatuni iam dominum conditio retractat, debetur l. 2. ff. de in diem addict. tt. ff. de l. commissoria C. 2. l. 3. v. de pact. inter Empt. vide Argentraum de laudim. p. II.

19. Hanc quæstionem & controvërsiam, an etiam ex ipsa retrouenditione debeantur laudimia, iterum distinctio dirimit: vel ipsa retrouenditio per modum conditionis est & pacti quod in continentis est adiectum contractui idemque est cum contractu & ei legem dat l. 7. ff. de pact. §. 5. neque tūc plures sed una est venditio, estque retrouenditio sequela prioris contractus, hoc casu non nisi simplicia & semel debentur laudimia. *Tiraq. de R. C.* §. 6. gloss. 2. n. 20. vide & *Argentr. de laudim. p. 12.* vbi ait, verius esse non deberi, eo quod non proueniat à libero consensu, sed vi & necessitate præexistentis contractus cuius pars est executio; agitur enim ex prioris venditionis contractu ad redimendum vel reuendendum. vel retrouenditio est pactum ex interuallo contractui emptionis venditionis appositum ab eoque disceditur vel sine pacto & duplicitia debentur laudimia; quia duæ distinctæ venditiones sunt, vnum ex priori venditione, alterum ex reuenditione.

20. In hac finali quæstione: an à dissidentib. à contractu perfecto laudimia debeantur, affirmantium partes tueor *Pist. l. 1. q. 5. n. 13. 14.* etiamsi ob nō solutum precium venditor necessitatibus recipiendam & poeniteat, quod intellige, si poenitentia sequatur ex interuallo sive non ingressu contractus, & non integris rebus l. 7. §. 5. ff. de pact. l. 17. C. de fide instrumentor. vide *Argentr. de laudimis* p. 4. n. 4. quia non ratione pecuniae numeratae, sed potius ratione personæ laudimia persoluuntur per alienationem immutatae, quam si dominus approbet & laudat laudimium illi inde debetur d. l. fin. C. de iure Emphyteutico in verb. transponere & in verb. qui in aliam personam transferitur.

21. Retractus municipalis varias species habet: Retractus territorialis die Marchlösung dictus, centralis Zinslösung/partialis die Theillösung/gentilitius die Erblösung quæ & alias redemptio agnatitia fundorum, &c. & licet plures

res sint, referri tamē possunt ad species recensitas modo vtpote principales.

22. Sed cūm species, vt fiat præexistentem requirat materiam; sine ea enim perfici nequit *Paulus* in l. 7. §. 7ff. *de acquir. rer. dom.* prius materiam quām vt species declaremus, indagabim⁹ materia est res soli aut immobilis v. g. fundus (huc spectant res etiam illæ, quæ immobilium loco habentur vt fructus pendentes p. l. 44. ff. *de rei vindicat.* in quibus tamen ius protimiseos non aliter locum habet, quām accessionis nomine *Tiraq.* §. 1. gloss. 7. per tot.) Hæreditas *Tiraq.* de R. M. §. 1. gloss. 7. n. 82. 83 vsufructus, nomina actiones & regulariter omnia iura & nomina ad instar scil. immobilium rerum diu durantia & permanentia, actionesque rerum immobilium nomine competentes. *Pinell.* ad *Rubr.* C. de bonis matern. res enim ipsæ, quæ in nominibus sunt per actiones representantur *Argentr.* in ius *Britannicum* §. 2. 19. gloss. 6. n. 9. desuper etiam videndus *Gail.* lib. 2. obs. 10. n. 4. ad finem usque. idem 2 obs. 11. n. 10. 11. & de usufructu dubitari vix potest, tum quia etiam rei immobilis inhæret & certo modo eiusdem pars l. 4. ff. *de usufruct.* imo pars dominij vel fundi dicitur ac consequenter immobilis; sicq; velut totum retractum admittit l. quæ de tota l. 78. ff. *de rei vindic.* adde legem 76. §. 2. ff. *delegat.* 2. l. 58. de verb. obligat. modo impedimentum legale non repugnet & ab extra impedimentum non obstat vt alienatio permittatur verb. caus. si sint res minoris sine decreto alienatæ vel res pupilli. l. 22. C. de administ. tut. vel curat. & tot. tit. C. de præd. & alijs reb. min. non alienand. vel obligand. cur autem in immobilibus potius, quām mobilibus. Ius Recompræ siue protimiseos competit, hæc est ratio: mobilium vilius est & abiecta possessio. l. si rem mobilem. 47. & ibi gloss. ff. *de acquir. poss.* & immobilia multò digniora sunt l. 15. in princ. qui satisfare cogantur. l. 1. C. de usucap. transform. *Tiraq.* gloss. 7. n. 101. de R. lignagier.

23. Quæstio moueri posset, vtrum retractus etiam obtineat in re mobilis interim præciosissima. v. g. vnione Cleopatræ Negatiuam tenet *Tiraq.* gloss. 7. n. 101. de R. M. sed obstat videtur l. 22. C. de administrat. tutor. gloss. in cap. tua in verb. tractatur. extra de his quæ fiunt à Prælatis. Resp. quod retractus competit in mobilibus, hoc non ideo fit, quia mobilia, sed quia accessiones immobilium sunt. l. 1 §. 6. ff. *de vi & vi armat.* l. penult. eodem tit. & immobilia vtpote digniora & potentiora, trahunt ad se mobilia minus dignæ & potentia ita vt eodem iure in eadē re censeri debeant non è diuerso l. 23. ff. *de usucap.* vide cap. quod in dubijs de consecrat. Eccles. vel Altar. ubi sacrum oleum tanquam magis dignum, trahit ad se non sacrum.

24. Nec refert an res immobiles, in quibus retractum competere dictum est, sint feudales. per constitutionem Friderici. s. F. 13. *Vult. de feud.* lib. 1. c. 11. n. 81 per s. sed & res. 2. F. 3. & §. porro. 2. F. 9. siue Emphyteutice. l. fin. *de iur. emphyt.* *Tiraq.* de R. M. §. 1. gl. 3. n. 2. & gl. 13. n. 8. siue allodialis siue sœculares siue Ecclesiasticae. *Tiraq.* de R. M. gl. 13. n. 4. 5. 6. 9. datur autē retractus contra emptorem rei Ecclesiasticæ, nec fit contra Ecclesiam sed possessorem rei, quæ

affecta est onere retractus per alienationem, quam rem solam & possessorem inspicimus l. 25. §. 3. ff. de petit. heredit. & per illam Benedell.

25. Utilitatis caussa restat ulterius inquirere an sequentia ad immobilia, an ad mobilia referre oporteat. Nauis ad mobilia quin referatur non dubito, licet habitationis quandam speciem habeat & domus. l. naue. 36. ff. de euict. auctor est Tiraq. de R. M. gloss. 7. n. 90. & cur mobilibus eam associem ducor l. 1. §. 6. de vi & vi arm. quo in loco patet interdictum unde vi ad imobiles solummodo & non mobiles res pertinere & nihilominus tamen ibidem §. 7. non est illi locus interdicto ait, si quis deiectus de naue l. 20. §. 4. quod vi aut clam hinc habere nauem, non excusat à satisfactione. Alber. in l. 15. ff. qui satidare cogantur. neque seruitus ei, quia modicum tempus duratura est imponi potest. Ang. l. int. foramē 23. in fin ff. de seruit. vrb. prad. siue etiam nauis sit quinque remis siue oneraria siue Flandrica: mobilia enim corpora sunt, quae apta sunt suum mutare situm & localiter transferuntur natura & vsu, licet sint tanti ponderis ut difficulter moueantur.

26. Item inter haec, quae ad mobilia referuntur etiam domum exemptilem recensere non erubesco l. 60. ff. de acquir. rer. domin. Accurs. in §. cum suo in verb. inaedificatur Inst. de rer. diuis. iuncta l. 1 §. 8. de vi & vi armat. & gloss. in verb. cohæreat. eiusdem l. §. 8. & 6. inter ligo autem hic domum exemptilem, quae solo ita affixa non est, quin continuo eximi possit & soleat.

27. Circa machinas bellicas castri, cuiusmodi sunt omnes munitiones ac bellica munimenta castrorum & arcum ad eas defendendas perpetuo destinata, an ad mobilia an vero immobilia referenda sint, distinctio obseruanda est: aut una cum fundo venduntur, aut separatim: si una, nullum est dubium, quin retractui locus sit & in ordine ad subiectum immobilia sunt, quia maius dignum ad se minus dignum trahit cap. quod in dubijs de consecr. Eccles. vel alt. l. 23 de vsu cap. l. 3. ff. de diuers. & temp. præscript. lib. 44. tit. 3. si separatim, loco mobilium eiusmodi machinæ habendæ sunt: l. 59 §. 4. ff. de legat. 3. l. 76. de contrah. empt. l. 54. §. 1. de act. empt. l. 17. & 18. eod. Tiraq. gloss. 7. num. 99.

28. Pisces in stagno vel piscina an mobilium an immobilium loco censantur cum distinctione intelligendum est: refert enim an pisces stagnis repositi ut sobolescant & ibi multiplicentur, uti quolibet ferè triennio alij pro fructificatione immittuntur; an vero seruandi causa & custodiæ piscina includantur, quia priori casu pars fundi; etiam eius iuris habentur; secus posteriori VVesemb. in parat. de contrah. empt. n. 8. & de acquir. rer. dom. n. 7. de molendinis, in aquis quae natant & ventis agitantur statuo ea, si non uno in loco immobiliter persistant, sed nauium ad instar super flumina meant atque remeant, mobilia esse. Rip. in l. quo minus. n. 126. ff. de fluminib. Tiraq. gloss. 7. num. 92.

29. Postulat ordo nunc specierū Municipalium retractuum declarationē. Territorialis retractus per statutū aut loci consuetudinē est ciuium vel inde-

digenarum si immobilia territorij ciuitatis suæ aut pagi in extraneos aut quidem forenses, sed non ciues, sint alienata: nilq; refert clericorum & monasteriorum sint siue laicorum, præcipue si statutum nullâ inter prædia, vtaatur distinctione Bl. in cap. cum venissent, n. 6. ex ir. de eo qui mutitur in possess. caus. rer. seruand. An vero & quando laicorum statuta etiam generalia obligant clericos & Ecclesiam videri potest Gail. 2. obs. vers. 32. Marant. disp. 8. Hondodus 1. vol. consult. part. 1. cons 3 n. 4. qui hac etiam vtitur distinctione, all. loc. n. 31. aut statutum in rem aut in personam constitutum est. Hic retrahit territorialis statuto Friburgi Brisgoiq; receptum est. Zaf. in l. multum interest. 34 ff. de ver. obl. n. 2. & ratione statuta permittentia hunc retractum non destituuntur, & hæc est: vt bona inter subiectos conseruentur, vt subditi sint locupletiores, ne ciuitati vel alij cuiquam imperium & potestatem habenti, iurisdictio super immobilibus bonis periat & subsidio collectarum careat ex priuilegio personarum. Gail. 2. obs. 32. n. 5. & hæc intelligenda sunt quoad bona scilicet à clericis acquirenda, non vero acquisita, Gail. loco iam citato vide thes. 23.

30. Censualis ex eadem causa efficiente, qua territorialis ob hanc rationem competit, quia duo aut plures ex prædijs, quæ singuli possident, communē censum fundiarium vel imposititum vni domino quotannis tribuunt, inter censum fundiarium & imposititum hæc differentia notanda, quod fundarius sit, si prædium alicui sit datum hoc nomine ut singulis annis census inde præstetur. imposititus verò, si data pecunia ob id est, vt fundus census præstet.

31. Gentilitius retractus est cognatis aduersus extraneum ementem ab aliquo consanguineo rem ex communi familia. De hoc retractu vide thes. 1. & 2. respicit autem magis personā, quæ scil. sit consanguinea ratione cuius competit, quam rem ipsam vti partiarius retractus rem potius quam personam spectat, quia ratione rei coniunctæ competit videlicet partiarius retractus. Notandum venit ratione Gentilitij retractus, quod in dubio res patrimonialis præsumatur, non acquisititia. arg. l. 16. C. de probat. quia naturalia potius quam accidentalia præsumuntur, Forst. lib. 6. de succession. c. 37. n. 49. incumbit tamen onus probandi & allegandi consanguineo rem esse patrimoniale, Menoch. 6. præsumpt. 25. n. 14. Gail. 2. obs. 31. n. 18. Retractus Municipalis ultima species est, Partialis retractus, qui datur partem rei immobilis possidenti contra ementem rei istius immobilis aliam partem. arg. l. divisionis 25. de pact. arg. l. si fratres. C. commun. vtr. Iudic. l. 14. & 24. C. famil. herciscund.

32. Admittitur autem ad hoc ius *Ratiū mīsticū* gentilitium omnis consanguineus proximior regulariter; regulariter autem dico propter exceptionis quasdam, v.g. in venditis Regi publici commodi causa, vnde propter usum publicum ciuitas exclusis venditorum cognatis prædia retrahit Choppin. lib. 3. de domino Franciae. tit. 23. n. 2. 3. vide Matth. de Afflict. in tractat. de iure protimis. §. 3. n. 1. vbi plures enumerat.

33. Magnam cum hoc retractu cognationē habet ius successionis, itaque ut in successione proximior excludit remotiore, ita etiam in hoc retractu, quoad hoc enim omnino naturam imitatur successionis. *Tirag. de vtroque retractu* §. 1. gloss. 9. n. 6. proximus siue proximior dicitur, quem nemo precedit ut postremus quem nemo sequitur, l. 92. de verb. signif. & si gradus sint parres, admittuntur pariter. Ius representationis autem in hac materia tantum non est efficaciam ut parem gradu aliquem faciat, quia in hoc iure non admittitur. Ratio est, quod mentio proximi vel proximioris non cum etiam complectitur, qui sequenti gradu est, licet ille priorem representare soleat. l. 23. §. 1. ff. de bon. libert. l. 2. §. 4. & 5. de legit. tutor. hinc est, quia gradus prioritas spectatur praeceps, quod fratri filij cum Patruo non admittantur per representationem patris ad succedendum ex statuto; eò quod representatio non obtineat in his, quae ex statuto deferuntur. *Bald. cons.* 30. *præsupposito statuto* col. 2. v secundo queritur lib. 1. & ob hanc rationem, ne duo specialia circa rem eandem concurrant quod notat l. 1. C. de dotis promis. & iuris representationis beneficium iuris specialis esse, non communis, patet ex *Nouell.* 118. c. 3. *vers. priuilegium.* vbi priuilegium nuncupatur, vide *Tirag. de R. M.* §. 11. gl. 9.

34. Intelleximus consanguineos proximiores ad hunc retractum admittendos ob rationem dict. thes. 1. & 2. ne scil. res exeant ē familia & genere (quae etiam ratio obtinet in statuto, idq; confirmat, quod foeminae superstitionibus masculis à successione excludit, cuiusmodi & statutum Iuliacense videlicet, ut bona maneant in familia. l. penult. ff. de ventre inspic. Cyn. in l. 1. C. de Adult.) quapropter, ut clarius pateat, qui ad hoc ius non admittuntur recensebimus; contraria enim iuxta se posita magis elucescunt.

35. Repelluntur ab hoc iure Bastardi, tum quia ius successionis non habent. *Gail.* 2. cbs. 88. n. 20. l. humanitatis. C. de naturalib. liberis. nisi in maternis secundum distinctionem. l. si qua illustris. C. ad SCtum. Orsi. Zes. in l. stipulatio hoc modo. n. 46. ff. de verb. obl. tum etiam quia cessat ratio & causa introducendi d. ius. ut res scilicet maneant in familia & agnacione *Bartol.* in l. pronunciatio §. familia. ff. de verb. sign. tum quia iura sanguinis non habent, nec dicuntur cognati, l. *Spurius* ff. vnde cognat. multò minus agnati: idem sentio de legitimo & naturali simul, nato tamen ex parentibus bastardis: ratio, quia de structo ordine destruitur & ordinabile, l. trix prædia. 32. ff. de seruit. R. Præd. & origine rei sublata imago non relinquitur, l. 1. in princ. C. de latin: liber. tellenā. vide *Argentreum ad ius Britannicum*, art. 450. gl. 1. 2. 3. vbi Justinianum admittentem concubinatum vehementer reprehendit, aiens, laudandam potius maiorum suorum sapientiam, quę omnem istam controversiarum filiam uno foco concremarit, reprobando videlicet concubinatum.

36. Item legitimari, eo quod statutum tale stricte sit intelligendum, *Tirag.* §. 1. gloss. 8. n. 12. *Gail.* 2. obs. 19. n. 7. filii spirituales: nam spiritualis necessitudo, nihil cum externis commune habet. *Gail.* 2. obs. 136. n. 17. *Schneid.* Inst. de hered. quę ab intest. t. de success. fil. spiritual. Monachi, moniales vestales & reli-

reliqui religiosi; pro mortuis enim hoc genus hominum habetur, ideoque nihil proprii habere iubentur, c. 8. 16. q. 1. c. 6. de statu monachor. Authent. ingressi. C. de S.S. Eccles. Gail. 2. obs. 122. in fin. notandum ingredientem & ingressum monasterium, diuerso in hoc vti iure: ingressus autem non dicitur, nisi professionem fecerit & hic non vtitur iure retractus, licet alter vtatur, Tiraq. gloss. 8. n. 21. vsque ad 41.

37. Ecclesiæ, monasteria his accedunt. Gail. 2. obs. 1; 6. n. 7. Adoptiui, quia in illis cessat ratio dispositionis huius retractus. Secundo quia adoptiui filij, ficti sunt filij, & ideo statutum de filijs loquens hos non admittit. Tiraq. de R. M. §. 1. gloss. 8. n. 16. Banniti, præcipue si perpetuo ab imperiali culmine banniti sunt. l. 5. §. 1. de cap. minut. quia ius agnitionis perdit; immo mortuis adæquatur l. 1. §. quidam filium 8. in fin. ff. de bon. poss. cont. ab. Tiraq. §. 1. gl. 9. n. 27. 28. 29. Venditores, non obstat: quod indultum est consanguineo eius propter ipsum, multò magis eidem concessum videtur. Authent. multò magis C. de Epist. & cleric. tum etiam quod in eo perinde atque in consanguineo suo locum habeat ratiō retractus, quare etiam idem ius seruandum. l. 32. ff. ad L. Aquil. l. 8. §. 4. de alienat. iudic. mut. præcipue si coactus rem vendat. Respondent nonnulli, cum vendor teneatur de euictione, ipsi quidem concedi rem venditam repetere, sed tunc obstat exceptionem, qua submouetur; improbe enim rem à se alienatam euincere conatur. l. 17. ff. de euict. l. 38. ff. de condic. indebiti. l. 15. ff. si seruitus vindicetur. neque possum venire contra factum proprium, l. post mortem ff. de adopt. quando autem & quomodo quis venire possit contra factum proprium, vide Marant. cons. 79. n. 24. Deinde vendor quantum ad se, vendendo, se a lienum facit & illi videtur renunciasse scil. rem in familia manere, cum ipsem illam alienando extra familiam posuerit; tacite enim & facto renunciamus. c. inter monasterium. & ibi gloss. in verb. renunciasse. extra de sent. & re iudicat. Tiraq. §. 1. gloss. 9. n. 38. filius familias vero in sacris patris cōstitutus in re à patre vēdita prælationis habere ius affirmo. Tiraq. gl. 9. n. 47. 48. 49. & seq. vsq; ad 59. Ratio, quia hoc beneficium est personale in rem scriptum filio nato & concepto tempore venditionis competens non ex patris persona, sed ex sua propria. Idem statuto de exhereditato l. 10. §. 1. Julian. ait ff. de bonis libert. quia exhereditatio Patris non facit filium à genere alienum. l. 3. ff. de interdict. relegat. l. 6. C. de patria potest. l. 1. §. post suos. ff. de suis & legitim. Tiraq. §. 1. gloss. n. 45.

38. An autem foemina cùm & caput & finis suæ familiæ sit, arg. l. 195. §. fin. l. seq. §. 1. ff. de verb. signif. l. 1. §. fin. de iur. immunit. & sic ratione impulsua Retractus, quæ est vt res in agnatione & familia maneat, in illa deficiat ad ius Præ'ationis admittenda sit dubitari potest, affirmantib. hoc, porrigere herbanū non dubito Tiraq. de Retract. Lignagier. §. 1. gloss. 9. à n. 139. vsque ad n. 244 ex l. fin. C. de verb. & rer. signif. quia familiæ nomen tanti vigoris est, vt comprehendat liberos, consanguineos, propinquos indifferenter siue mares siue foeminæ d. l. fin. & generis appellatio pertinet etiam ad familias descendentes

resq; ex ijs l.2. C.20. ff. de verb. signif. Et eadem linea quā mares etiam fœminæ complectuntur. Tiraq. los. cit. sublata etiam est differentia sexus & agnitionis authent. cessante authent. post fratres fratrumq; C. de legit. hered. l.4. C. de liberis prætor. vbi eleganter Imp. Justinian. ait, qui enim tales differentias induunt, quasi naturæ accusatores existunt, cur non totos masculos generavit, ut vnde generentur non fiant, licet quidam limitandum censem, si v.g. statutum sit ut existentibus masculis fœminæ non succedant, ex Tiraq. §. 1. glos. 8. n. 13.

38. Hactenus de materia in qua vt circa quam, fine, sat breuitatis causa dictū existimō, supereft vt de illis quæ ad formam & effectum huius retractus spectant, id est, affectionibus solennitatibusq; aliquid statuamus intra statutum tempus pretium offerre tenetur retrahens. illud autem tempus multifariū est & pro locorum, statutorum usus longæui morumque hominum diuersitate aliter atque aliter introducitur. ex l. fin. C. de iure emphyr. est duorum mensium; ex iure feudali, tempus annale l.2. F. tit. 9. ex erdin. Iuliacensis titulo von Beschudden annus & dies, ita vt præsentes intra sex septimanās quatuor pro unoquoque mense computando septimanās ius retractus proferant, absentes vero & minorennes intra annum & diem à tempore facti contractus: verum tutissimum est, cuiuslibet regionis consuetudinem & morem obseruare l.6. ff. de euict. hoc annale & diei tempus, iuris etiam communis est; ne res semper cum alieno discrimine in pendentī maneat, & tutissimum dicasterium Camera imperialis illud quoque obseruat teste Gail. 2. obser. 19. n. 14. Myns. 3. obs. 51. eo autem tempore effluxo, tacita eius iuris renunciatio introducitur, ita, vt moram purgare amplius non sit integrum, quia terminus legis est peremptorius Gail. 1. obs. 19. n. 10. notandum venit, quod de iure communi, non in retractu tantum, sed alias etiam regulariter tempus simpliciter prolatum, de annuali intelligatur. Tiraq. de R. M. §. 1. glos. 10. n. 3. 4. 5. 6. 7.

40. Precium quod offertur & redditur, iustum & integrum realiter offerri debet scilicet emptori, l.1. Julianus. §. offerri 8. de act. empt. l.1. C. de pact. inter empt. nō apud acta Tiraq. de R. M. § 9. in fin. gl. 3 & vlt. n. 1. & seq. & si pars nummi summæ offendæ deficeret solummodo tantum emptor acceptare non teneretur; quia deficit forma offerendi precium, quæ requirit vt iustū & integrum precium offeratur: formæ autem omisso etiam in minimo, totum vitiat: vt Bald. Imol. in l.1. de liber. & posthum. deinde quia particularis solutio, vtpote damnosa & incommoda, non sufficit l.3. ff. famili. er ciscund. nisi ignorantia retrahentis sit ratione precij & impensarum factarum, eo. n. casu particularis oblatio cum protestatione de residuo etiam soluendo obtinet l.5. l.34. §. Imperator in fin. ff. de statu liber. Gail. 2. obs. 19. n. 9. Tiraq. de R. M. §. 1. glos. 19. n. 2. & seq. Et oblatio cum depositione partis & cautione pro residuo, habet vim solutionis in illiquidis p. l. fin. C. ad L. Falciid. l. si patronus de donat.

41. Of-

41. Offerre pignora & fideiussores in locum pretij sufficere non credo; quia id soluere non est l. 4. §. ait Prætor 3. dere indicat. quo in loco soluere condemnatus, non ob id liberatur, quia dedit idoneos expromissores. quod si oblatio rite facta est, neque emptor acceptare velit, superest remedium & solenne requisitum retractus ut scilicet pecunia obsignata rite deponatur. l. obsignatione 9. C. de solutionib. l. 72. ff. eod. Tiraq. de R. M. §. 7. gloss. 3. n. 1.

42. Haud sufficit etiam ut premium, prout dictum, offeratur, sed ulterius requiritur, ut cum eo coninngantur in oblatione sumptus & expensæ tempore contractus factæ l. intra utile §. fin. ff. de minor. quib. & sumptus vini, vulgo den Weinlauff an numero. Gail. 2. obs. 19. n. 7. 8. 9. Tiraq. de R. M. §. 1. gloss. 17. & gloss. 18. Et quod emptor perfecta emptione precio adiecit arg. l. debet 27. ff. de ædilit. edit. Questio moueri potest an integrum premium restituendum aut offerendum, si premium sit iusto maius: quod affirmo per l. penult. & fin. C. de locat. præd. ciuit. tum etiā quia non tam iusta rei æstimatio sœctatur quam id solummodo, quid emptor dederit. Tiraq. de R. M. §. 1. gloss 18. n. 1. & seq. & per l. fin. C. de iure Emphyteut. ad quam Salicet. Ias. alijs notant quod si Dominus rem emphyteuticam emere velit, emphyteuta non teneatur aliquid remittere de precio quod ab alio habere possit: addi tamen hæc exceptio potest: nisi dimidio pluris res vendita sit competitque remedium legis 2. C. de rescind. vend.

43. Retrahens verò in utilitatem suam propriam, non in alterius, hoc iurc utatur; & si in fraudem consanguinei iustum premium & expensarum modus sit excessus tunc nihil tenetur refundere, quia pro eis quasi voluptuarijs non datur repetitio l. pro voluptuarijs 9. de impens in res dot. fact. præcipue si retrahens cautela hac usus fuerit, quam tradit Gail. 2. obs. 19. n. 9. & 10. ut nullos sumptus faciat emptor.

44. Est præterea de solennitate atq; necessitate retractus ut denuncia-
tio solennis & legitima ab emptore fiat retrahenti non solum quod aliena-
tio facta sit, verum etiam eius circumstantiæ notificantur omnes & qualita-
tes, ut certam retrahens proximus habeat scientiam alias sciri non dicitur
nisi verè sciat Pift. lib. 2. q. 12. n. 39. & 40. l. in totū 76. ff. de reg. iur. Ratio cur fieri debeat denunciatio hæc est: ut retrahens in mora constituatur & tempus
currat ad petendum ius congrui quod non currit, nisi à die denunciationis
l. 12. §. cohæredes ff. de verb. oblig. Tiraq. §. 1. gloss. 10. n. 10. in conventionali re-
tractu tamen opus non est denunciatione, neque in conditionali, quia con-
ditio pro interpellatione & denunciatione habetur; vnde à die euentus con-
ditionis tempus currit l. cum notissimi 7. §. illud 4. c. de prescript. 30. vel 40. an-
nor. simulato contractu emptionis venditionis interim tempus non currit
retrahendi nisi à tempore isto, quo fraus appareat siue à die scientiæ, l. 15. ff.
de ædilit. edit. l. 6. annus ff. de calumniator. computatur autem detectam esse
fraudem solum à die latè sententiæ non etiam litis contestationis.

45. Ulterius ratione theseos 36. inquirendum est, quid iuris sit si res per-
mul-

multorum emptorum manus ambulet, an nihilominus retractui sit unifor-
me tempus quod Affirmo hac ratione motus, ne alias per hominum callidi-
tatem in infinitum extendatur, quod legi repugnat l. ii. §. 4. de legat. 3. l. fin.
C. de Episcop. & Cleric. si bissexus sit in isto anno, qui consanguineo currit,
dies intercalaris prodest quasi annus esset auctus l. 2. ff. de diuers. & tempor.
præf. lib. 44. tit. 3. ff. quia illud biduum pro uno habetur die. l. 3. §. minorib. 3. ff.
de minorib. l. cùm bissexum 98 ff. de verb. signif. c. 14. extr. de verb. signif. annus
autem hic an utilis, an continuus sit dubium erat; sed statuo continuum,
quia omne tempus in dubio intelligitur continuum & ab uno momento in
aliud computandum est nisi contrarium probetur l. denique §. 3. ff. de minorib.
l. i. §. dies ff. quando appellandum.

46. Quæstionis est, quando tempus incipiat currere, statimne à contra-
cta venditione ante traditionem rei, an verò ea demum subsecuta, quod
volo, mediante tamē ut infra dicitur denunciatione; licet ante traditionem
rei *Daniel Moller p. 2. const. elect. 32. n. 5. & 6.* illud currere dicat, taliq; modo
obseruari in iudicando. idem ait in Gallia obseruari *Tiraq. de R. M. §. 1. gloss.*
2. n. 50. ex illa ratione quod solo consensu perficiatur emptio venditio ante
traditionem & consensus sit essentialis perfectio absque traditione. Obstat
(quod tamen nostram confirmet sententiam) *l. si ager 50. de rei vir. d. l. 20. tra-*
dictionib. de pact. C. ex quib. II. patet ante traditionem rei emptorem non esse
dominum. respondent. sit quod rem ipsam non habeant, largimur, tamen a-
ctionē habent ad rem & dominum sibi tradendū, si venditor sit Dominus *l. ii.*
ex empt. ff. de act. empt. in princ. l. in conventionalib. 52. ff. de ver. ob. infin. qui au-
tem habet actionem ad rem, rem ipsam habere videtur *l. 15. ff. de Reg. Iur.*
Sed Resp. ad hanc legem pro nostra sententia cum Decio ibidem quod hæc
lex per modū fictionis loquatur dum ait: videtur. vnde etiam glossa dicit,
quod habens dominium rei, & rei vindicationē propriè dicatur rem habe-
re. Præterea respondeo, licet in actione reali verè quis habeat Dominum,
plus tamen est habere rem apud se quam habere actionem ad rem recupe-
randam propter commodum possessionis, quod exigui non est momenti §.
commod. inst. de interdict. l. is qui. de rei vindic. & ideo alia lex quæ eodem ha-
betur tit. *de Reg. Iur.* ait: minus est actionem habere quam rem. Deinde
pro confirmatione nostræ opinionis sic concludo. vbi perfecta & consum-
mata venditio non est, ibi neque retractus locum habet & per consequens
tempus retractus currere non potest. *Tiraq. §. 1. gloss. 2. n. 22. 23. 24.* idem vi-
dendus eodem loco *n. 32. 33. & 44. 45. 46. & seqq.* sed vbi traditio facta non
est perfecta & consummata venditio non est. §. vendita *Inst. 41. de rer. di-*
uis. ergo. Secundo cessante causa retractum admittente & impulsua etiam
ipse cessabit. *Ias. in l. is. cui legatus. 49. de legat.* i. sed hic deest caussa siue
ratio admittens retractum, illa scil. ut bona maneat in familia vendito-
ris, quia sola venditione, non facta traditione, dominia rerum non transfe-
runtur. *l. 20. C. de pact. l. 50. ff. de rei vindicat.* Ex multorum locorum obser-
uantia

uantia patet tunc retractum omni parte perfectum esse incipere cum venditio est relata in acta siue in librum publicum hereditarium in das Erbbuch/Tiraq. gloss. 10. n. 12. 15.

47. Succedit & alia Quæstio; an ab eo tempore, quo alicui constat ius retractus competere ad fundum alienatum, eumque distractum esse, an vero scientia sola id perficere non possit, ut tempus currat sed ulterius requiratur denunciatio, quod verum esse persuasum habeo, non tamen nego scientiam requiri: sed nego tanquam sufficientem ut sc. sola faciat tempus currere ab illo momento, quo nata; unde praeter illam requiritur denunciatio probatur Afflct. de iure ποτικός §. 2. n. 1. & 2. ait: aut respicimus finē sciendi & sufficit sola scientia l. item veniunt 20. §. petitam u. de petit. h̄r. aut quoad effectum aliud inducendi ulterius vel prohibendi & non sufficit scientia l. denunciasse 1. de adulter. quod ultimum in nostra obtinet materia. Secundo quia denunciatio est de forma & substantia, sicut forma rei est de substantia rei, & forma in actibus hominum est de substantia ipsius actus ergo scientia non sufficit Tiraq. §. 1. gloss. 10. n. 20. generaliter tamen in omnī materia, quæ generalitatem admittit, de iure communi ignorantia tempus non currit, l. 15. §. annus 4. & seqq. quod vi aut clām l. 6. in fin. ff. de calumniator. idem obtinet de iure feudorum. 2. F. 9. § porro in verb. vel annalscientia & 2. F. 26. §. Titius filios. Si autem in nostra materia de scientia & ignorantia dubitetur; standum erit iuramento assuerantis se ignorare: Ratio est, quia ignorantia præsumitur l. 11. de probat. dissentit quoad quid Gail. 2. obs. 19. n. 17. 18. ubi vult communem esse opinionem tempus hoc currere à die traditionis rei venditæ etiam ignorantis, sed ex causa ignorantiae retrahenti supereesse in integrum restitutionem. In tantum autem denunciatio requiritur, ut licet retrahens præsens in venditione fuerit, aut testis in eadem fuerit, nihilominus tamen illi denunciari debeat. Marc. Mantua. ad l. dudum 14. C. de contrah. empt. n. 31.

48. Non requiritur iteratio denunciationis siue pluralitas, sed una facta fatis est. M. Mantua ad l. dudum C. de contrah. empt. n. 32. quæ si legitimo modo facta minimè reperitur, aut nullo modo, non currit præscriptio retrahenti nisi 30. annorum, qua solent omnes aliæ actiones, concludi l. sicut 3. l. omnis 4. l. 7. C. de præscript. 30. vel. 40. annor.

49. Cui autem facienda denunciatio, videre restat & regulariter illi cuius interest rem retrahi, etiam minorib. & pupillis tutorum habentib. si præsens vel absens tali modo est ut accedi quocunque etiam modo non possit. infanti tamen denunciatio facta non valet; unde pupilli, quib. denunciatur, maiores infantib. esse cōuenit, per l. fin. ff. de iuris & facti ignor. verum si pupilli destituantur tutoribus tempusq; lapsus sit intra quod retractus fieri debuit, dabitur regressus pupillo contra magistratum secundum Bald. vel in integrum restitutio l. 1. §. magistratib. 6. ff. de magistrat. conueniend. tot. tit ff. de minorib. Quæ non tantum illi soli prodest, verum etiam consortibus in

causa individualia non autem in causa dividua Dd. in l. i. C. de confort. eius. lit. fit etiam Procuratori retrahentis denunciatio, qui vel habet liberam administrationem, vel non: si habet, singulare mandatum recipiendi alterius nomine pecuniam, & dandi apocham, Procurator ostendere necesse non habet: si. verò non habet liberam administrationem, ostendere debet, quia ei facienda solutio est qui potest accipere & offerentem liberare. l. si reus. paratus. 73. de procurat.

50. Præstant ansam querendi superiora in quib. de tempore præscriptio-
nis Retractus nonnulla diximus intra quod tempus præscribatur iuri re-
trahendi, si venditio facta sit cum gratia redemptiva & huic pacto nullum
certum tempus sit præstitum, sed simpliciter conuentum, venditorem pre-
cio restituto posse redimere; & concludo nunquam huic facultati præscribi
posse & nitor l. quod si nolt 31. §. si quid ita 22. de adilit. edict. ex qua patet,
quod pacto inter emptorem & venditorem inito quandocunque res dispi-
ceat, redhibeatur, perpetuo redhiberi possit & restitui: eodem modo per
conventionem partium actio & obligatio potest extendi in infinitum; l. 14.
si ita stipulatus. ff. de verbis. obligat. & contractui conditio inserta semper ad-
impleri potest. l. hac conditio. 10. de condit. & demonst. deinde hæc sententia
munita est approbatione Cameræ, teste Myns. 1. obs. 16. & 6. obs. 7. Gail. 2.
obseru. 18. n. 4. & iure Saxonico Nouell. Elect. August. p. 2. const. 1. Treut. 1. dissp.
28. thes. 10. lit. D. Cuiac. ad l. 13. de usurp.

51. Concludenda restat, antequam effectum retractus inspiciendum su-
mamus, quæfio, huic materiae accommodatissima; quodnam retrahens
precium restituere teneatur, si res distracta & obnoxia retractui pluribus
sit distracta, siue pluribus vendita, anne precium primi emporis, an secun-
di, an tertij &c. non recedam à statuenteribus, qui primum precium, id est,
precium emporis primi, non habito respectu cæterorum siue illorum pre-
cium maius siue minus fuerit. teste Tiraq. de R. M. §. 12. gloss. 1. num. 1. l. 19. §.
penult. si is qui emat. ff. de cap. & postlim. reuers. & ne secundus conqueren-
di causam habeat, quod forte precium suum maius fuerit, quam primi em-
poris; est æquum & conuenit, ut residuum secundo empori restituat pri-
mus, & sic indemnis euadat secundus, qui hoc actione ex empto, à primo
consequi potest, d. l. postliminium 19. §. si is qui emerat. 9 ff. de capt. & postlim.
reuers. nec opus est ut ex eodem nummorum genere precium illud sit, sed
alia moneta id quoque efficere potest, modo usitata, proba, fatisque ma-
gna sit; nisi aliter inter emporum & venditorem bona fide absque præiu-
dicio retrahentis conuentum sit, ut in certa moneta scil. precium soluatur.
Matt. Coler. in tract. de process. execut. p. 1. c. 10. n. 7. & seq. Sich. ad l. usurpas 8. n. 7.
C. de solutionib. non interest etiam retrahens habeat pecuniam propriam an
mutuatam, qua retrahere vult; quia mutua pecunia eius est, qui mutuo eam
acepit. l. 2. §. appellata est. 2. de reb. cred. §. 1. Inst. quib. mod. re contrah. ob-
lig. tum etiam quia pecunia mutua solutio fieri potest. l. 14. de reb. cred..

52. Cum.

52. Cum retractus matereria tum in qua tum circa quam, causa efficiens, formalis, finalis hactenus in medium prolatas sit, circa eaque disquisitiones aliquot confectæ, non abs re esse statui (quandoquidem nulla causa ut causa, id est, formaliter sumpta, sit, quæ non habeat effectum siue potentia siue actu (si altius consideraremus quid hæc creatura iuris diuersi efficiat. effectus autem eius est actio, & aliter etiam retractus, nisi per viam actionis, non competit, neque enim ab executione est incipendum, quia nemini sine causa cognitione res est auferenda. *l. 1. C. de execut. rei indicat.* quæ complectitur petitionem condemnationis emptoris, ut is compellatur à iudice legitimis iuris remedij ad recipiendum pro re empta suum premium & iam proximo agnato & consanguineo precio iusto & integro realiter sibi oblato, rem deoccupandam restituendamque: actio vero hæc ex retractu gentilitio, de hoc enim tractare principale institutum nostrum fuit; pro manans condicione ex lege appellari potest *l. vnic. ff. de condic. ex lege. lib. 13. tit. 2.* & est in non scripta, non mere personalis (ut dici potest de conventionali retractu, quia hic ex pacto oritur. arg. *l. 2. C. de pact. interempt. & vend. l. rebus 60. C. de rer. permuat. l. sisterilis. S. si tibi. ff. de act. empt. S. omnium. Inst. de actionib. Gail. 2. obs. 16. num. 4.*) *Tiraq. S. 8. gloss. 3. n. 6. & 7.* & hac etiam de causa contra possessorem rei exercetur ut actio realis. *Tiraq. loco cit. Gail. 2. obs. 19. n. 6.*

53. Potest autem hæc actio intentari tam in loco rei sitæ, quam domiciliij. *l. fin. C. ubi in rem act. si plures res uno contractu emptionis venditionis alienatae sunt, quarum singulæ ad diuersas spectant iurisdictiones, & emptor forte non habet domicilium, ideoq; retracturo opus sit rerum retrahendarū iurisdictionem sequi, queri posset quis iudex adeundus sit, anne omnes, unus? Resp. aut plures & diuersi iudices isti; unum se superiorem iudicem habent vel non habent & æquè principales sunt: si prius, supremus eorum iudex adeundus est; si posterius, is iudex adeundus in cuius territorio major pars rerum alienatarum est sita, arg. *l. 50. ff. de iudicis & ubi quis in princ. & S. 1. l. 66. §. fin. ad Trebellian.* Ratio est, quia, ut dignius ad se trahit minus dignum *cap. 3. de consecrat. Eccles. vel Alt.* ita maior ad seminorem trahit partem *l. 24. ff. de acquir. rer. dom. l. cum. aurum 19. S. perueniamus 13. ff. de auro & arg. legat.* sed tutissimum est diuersorum locorum consuetudines obseruare.*

54. Dantur tamen ex retractu testamentario (qui habetur propter testamentum testatoris, quo is cauit, ut siquid ex fundis heredum siue ligatariorum in aliquem alienatum fuerit, Titius cognatus vel Sempronius v.g. habeat potestatem illud redimendi *l. pater filium 38. de legat 3. l. 69. §. 3. de legat 2.* qui tamen hoc pacto admittendus est, ut iuri communii interim hæc testatoris dispositio, non pariat præiudicium, si nempe proximior rei alienatae petat retractum: quia beneficium à lege vel consuetudine concessum à priuato nequit auferri *l. nemo potest. 53. ff. de legat.*) sed plures diuersæ actiones

ut vindicatio hypothecaria, vel ex testamento actio l. i. C. commun. de legat.
§ sed olim quidem. Infl. de legat. & per has actiones, ut etiam in retractu gen-
tilio per condictionem ex lege in rem scriptam, non tantum compellitur
emptor, iusto prius ipsi & integro precio oblato rem nobis restituere, ve-
rum et am fructus cum illa, scilicet illos fructus, quos post denunciationem
rite factam percepit; non autem istos quos ante retractum & denuncia-
tionem eius percepit, hos enim emptorum esse ex ase iuris est, quia emptores
fundit uinc domini sunt. l. Herennius. 2. ff. de usur. l. 13. §. si fruct. b. 10. ff. de act.
empt. vnde etiam pendente retractus onera rei retrahendae ut sunt: soluere
tributa & collectas emptor sustinere debet. l. 28. ff. de usufruct. legat. l. neque
stipendium. 3. de impensis. in res dot. fact. l. fin. C. sine censu vel reliq. fund. comp.
non posse. & retractus non spectat tempus illud, quo primo facta est vendi-
tio & em. tio ut scil. quo potuit habere effectum suum, sed illud quo actu
retrahit & retractum est; quia haec potestas retrahendi ex mera consan-
guinei voluntate dependet, atque ideo non retrotrahitur. l. 4. Titius ff. que
res pignor. vel hypoth. oblig. poss. l. i. in fin. ff. qui potior. in pignor. Tiraq. de R. M.
§. 15. gloss. 2. n. 3.

55. Vidimus Retractum effectumque eius ut perpendamus, finis requi-
rit, quid effectum impedire possit, & per consequens ipsum retractum, vel
potius non tam impedire retractum, quam recusari; cuius naturae varijs
contractus, inter ceteros est permutatio, modo haec non fiat in fraudem re-
trahentis. Tiraq. in pref. R. M. n. 68. 74. & seq. & § 1. gloss. 14. n. 36. quia resti-
tutio precij non potest habere locum in permutatione vera ac simplici ergo
neque retractus. Tiraq. de R. M. §. 1. gloss. 14. n. 32. non rei cienda tamen vi-
detur distinctio haec circa permutationem aliquando id quod permutatur
consistit in re mobili aestimata & competit retractus, quia venditio est.
l. quoties. 5. de iure dot. & dicitur precium largo modo, quidquid pro re da-
tur, licet tamen numerata pecunia non sit. l. 5. §. 1. de stat. hom. l. 79. de con-
trahend. emptione. aliquando partim species, partim pecunia datur in per-
mutatione, hoc casu si precium preponderet, venditio censenda est. d. l. 79.
arg. l. 10. de stat. hom. & l. 44. ff. derelig. & sumpt. fun. Tiraq. de R. M. §. 30.
gloss. 1. num. 9. 10. 12. quidam aliter hoc volunt, scil. ut animaduertendum
sit ad id, quod principaliter inter contrahentes actum sit, quia actus a prin-
cipali intentione agentium iudicandi sunt, l. 4. vhi Dd. ff. si certum petatur.
nec referre volunt precium specie maius sit, modo, ut dictum non compre-
hendat fraudem & simulationem; sin vero dubium sit, quid contrahentes
principaliter agere voluerint, inspiciendum, qui actum & gestum contra-
hentes appellarint; quia nullum mentis nostrae maius testimonium est,
quam qualitas inspecta verborum. Tiraq. de R. M. §. 30. gloss. 1. num. 7. si nul-
lum prorsus indicium sit de intentione contrahentium & precium species-
que per omnia sint aequalia, dubitatur an sit emptio-venditio, an permuta-
tio. Permutationem esse statuit, Tiraq. de R. M. §. 30. gloss. 1. num. 14. 15. 16.
usque ad fin.

56. Pra-

56. Præterea in donatione simplici non obtinet Retractus, *l. fin. C. de præd. decur. l. i. C. de fund. patrim. Tiraq. de R. M. §. 1. gloss. 14. num. 90.* & §. 25. gloss. 2. num. 1. quia donatio ex liberalitate procedit nullo pretio accepto. Secundo nihil commune habet cum emptione-venditione, cùm hæc procedat pretio interueniente §. 2. *Inst. de empt. vendit.* in donatione causa mortis, legato, dotis, vel donatione propter nuptias similiter statuendum est, Ratio hæc in dote, quia dos debitum est necessarium *l. fin. C. de dot. promis l. 19. ff. de rit. nupt. fallit* in donatione remuneratoria. *Tiraq. de R. M. §. 25. gloss. 2. n. 3.* in hac enim retrahere nemo prohibetur secus si ob alimenta donatio facta sit, & ob corporis prouisionem: tunc enim retractus non competit, quia donans censetur sibi eligere personam, fidem & industriam donatarij, cui se alendum commisit *Tiraq. de R. M. §. 25. gloss. 2. n. 2.*

57. Regulam esse non dubito venditorem teneri emptori de euictione *tot. tit. ff. de euict.* & *l. i. ibidem.* vnde quæstio hic moueri potest, vtrum re vendita & retracta & sic perdita, venditor teneatur etiam emptori de euictione. Quod negandum existimo. *Tiraq. §. 1. gloss. 9. n. 34.* & *53. in fin. de R. M.* inquit autem n. 34. res non ideo euincitur, quod non sit venditoris sed iure speciali non igitur tenetur venditor emptorem defendere *l. 39. in princ. de euict.* & ex natura rei euictio datur, cum qua natura quasi sub conditione res venditur atque ob hanc causam euictio cessat. Accedit & hoc, quia emptor sciebat vel scire debebat rem obnoxiam iuri congrui, vnde imputet sibi; similiter qui scit quod res à se empta sit aliena vel obligata alteri, de euictione non aget. *l. 27. si fundus C. de euiction.* deinde retractus dirigitur aduersus emptorem solummodo & non competit ex persona venditoris (quia tunc solum suum esse consequitur, quando res in emptorem alienata est, nec est ex antecedente causa sed esse suum trahit ab illo instanti, quo primo res emptori tradita est) ergo etiam iure merito non agitur contra venditorem de euictione arg. *l. 27. hoc iure ff. de euict.* *l. si seruum 25. ff. de euict.* *l. si. per imprudentiam 51. ff. eod.*

58. Promissione euictionis facta à venditore emptori fecus est; quia ex hac promissione siue pacto obligatur venditor ad euictionem. Observandum tamen est generalem promissionem non sufficere sed speciali opus est. *Aretin. cons. 3. in princ. Alexand. cons. 21. n. . . . & seq. lib. 5.* quid autem illo, quo indemnitas premisso facta nobis est consequamur videndus est *Hond. deus vol. 2. p. 2. cons. 25. in princ.* existente autem dubio & controversia inter retrahentem & emptorem de specie contracta, venditor non est idoneus testis, vt testimonio ipsius singulari de gestis à seipso credendum sit: quia nemini de se confessio credi debet in præiudicium aliorum, *cap. 10. veniens. de testib. l. 6. 7. C. de probat. Myns. 5. obs. 34.*

F I N I S.

Universitäts- und Landesbibliothek Sachsen-Anhalt

urn:nbn:de:gbv:3:1-581589-p0026-6

DFG

X 2874408

94 A 7386

VD 17

Farbkarte #13

B.I.G.

Black

3/Color

White

Magenta

Red

Yellow

Green

Cyan

Blue

